

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 iunie 2014 de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Neagu Ivan și inculpatul

Neagu Ivan Gheorghe, născut la 18 februarie 1958, originar din s.Zumbrești, r-nul Strășeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Rabbi Țirlison 157, ap.5,

și

Galuşca Gheorghe, născut la 19 aprilie 1956, originar din s.Zumbrești, r-nul Strășeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.N.Dimo 7/3, ap.63.

Termenul examinării cauzei:

1. 30.01.2013 - 06.03.2014 - prima instanță,
2. 05.05.2014 - 18.06.2014 - instanța de apel,
3. 22.08.2014 - 16.12.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal lărgit asupra recursurilor,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 06 martie 2014, Neagu Ivan a fost condamnat în baza art.42 alin.(5), 46, 249 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu obligarea de a achita în folosul bugetului dreptul de import a mărfurilor în mărime de 95332, 97 lei, lăsînd spre folosire corpurile delictive.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Galuşca Gheorghe în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Neagu Ivan, în comun acord, prin înțelegere prealabilă cu Galuşca Gheorghe, Greițer Denis, Scorț Andrei, Scorț Igor, Stolearenco Roman și Cernaliov Iurie, la instigarea și sub conducerea lui Greițer Veaceslav, în perioada lunii martie 2012, s-au organizat într-o reuniune stabilă de persoane cu scopul de a comite infracțiunea de eschivare de la achitarea plăților vamale, și anume a taxelor vamale în conformitate cu prevederile pct.(10) din Regulamentul privind transportarea mărfurilor prin posturile vamale interne de control, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.792 din 08.07.2004, art.118 Cod vamal și Legii cu privire la tariful vamal, a mărfurilor de larg consum în proporții mari, de două sau mai multe persoane, în următoarele circumstanțe:

La 29 martie 2012, în jurul orei 02.00, Neagu Ivan, fiind la volanul automobilului de model „Mercedes 220”, cu n/î K AC 199, însoțit de complicele său, Galuşca Gheorghe, care conducea automobilul de model, „Mazda” MPV, cu n/î C NI 633, s-au deplasat împreună cu mai multe persoane, care desfășoară activitate de întreprinzător în piețele

mun.Chișinău, prin regiunea Transnistreană, prin punctul de trecere Cuciurgan-Pervomaisc, în R.Ucraina or.Odesa, piața Km 7, de unde au procurat mărfuri de larg consum în asortiment, în sumă de 270 833 lei, care au fost transmise lui Neagu Ivan și Galușca Gheorghe.

Ulterior, Neagu Ivan și Galușca Gheorghe, fiind membrii unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil, în vederea înlesnirii și asigurării săvârșirii infracțiunii de eschivare de la achitarea plăților vamale, au depozitat mărfurile recepționate în unul din depozitele aflate pe teritoriul pieței Km 7 or.Odesa, R.Ucraina, după care împreună cu persoanele care au procurat mărfurile s-au reîntors în R.Moldova.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Neagu Ivan l-a contactat pe Greițer Veaceslav, căruia i-a comunicat despre locul depozitării, cantitatea mărfurilor și necesitatea organizării transportării acestora în regiunea transnistreană și ulterior peste frontiera vamală a R.Moldova, întru neachitarea pentru aceste mărfuri a taxelor vamale, pentru a fi transmise persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător în piețele mun.Chișinău și primirii recompensei pentru această faptă.

Ulterior, Greițer Veaceslav, continuându-și acțiunile sale criminale, întru realizarea informației furnizate de către Neagu Ivan, i-a comunicat feciorului acestuia Greițer Denis despre necesitatea deplasării ultimului în or.Odesa, piața Km 7, R.Ucraina, pentru transportarea mărfurilor de la depozitul, unde au fost stocate de către Neagu Ivan și Galușca Gheorghe, în regiunea transnistreană, iar ulterior în R.Moldova și nedeclararea acestora la organul vamal în vederea achitării pentru asemenea mărfuri a taxelor vamale prevăzute de Legea cu privire la tariful vamal.

Astfel, la 29 martie 2012, Greițer Denis a luat de la Renchez Valentin automobilul de model „Mercedes-Benz Sprinter”, cu n/î AN AV 845, care aparține feciorului său - Renchez Petru, în vederea transportării mărfurilor de larg consum pe teritoriul R.Moldova.

Tot în aceeași zi, aproximativ la ora 23.00, Greițer Denis, însoțit de Stolareenco Roman, care conducea automobilul de model „Wolkswagen Transporter”, cu n/î AN AT 835, s-au deplasat în or.Odesa, piața Km 7, R.Ucraina, iar la 30 martie 2012, aproximativ la ora 01.00, aceștia, după ce au încărcat în mijlocul de transport menționat supra, mărfurile în valoare de 270 833 lei din depozitul în care Neagu Ivan și Galușca Gheorghe le-au stocat, s-au deplasat spre regiunea transnistreană. Ulterior, pe la ora 04.00, Greițer Denis fiind la volanul automobilului de model „Mercedes-Benz Sprinter”, cu n/î AN AV 845, împreună cu Stolareenco Roman, au introdus mărfurile în regiunea transnistreană, iar apoi, ocolind postul vamal intern de control Hîrbovăț-Anina, neachitând taxele vamale în sumă de 95 332, 97 lei introducând mărfuri de larg consum în valoare de 270 833 lei, pe care le-au stocat la domiciliul lui Scorț Igor, Stolareenco Roman și Scorț Andrei din or.Anenii Noi.

La 31 martie 2012, aproximativ la orele 04.00, Greițer Veaceslav, continuându-și acțiunile sale criminale, l-a contactat pe Scorț Andrei comunicându-i că este necesar să transporte marfa stocată din Anenii Noi spre mun.Chișinău și să o depoziteze la domiciliul lui Neagu Ivan din mun.Chișinău, com.Tohatin, str.D.Cantemir 8.

Ulterior, în scopul realizării intențiilor criminale, Scorț Andrei i-a contactat telefonic pe fratele său Scorț Igor, Stolareenco Roman și Cernaliov Iurie, comunicându-le despre necesitatea transportării mărfurilor de larg consum aflate în depozitul din Anenii Noi în mun.Chișinău. În continuare, prelungindu-și acțiunile sale criminale, Scorț Andrei cu automobilul de model „Tayota Land Cruiser Prado”, cu n/î AN AU 070, împreună cu Scorț Igor cu automobilul de model „Honda CRV”, cu n/î AN AV 228, Stolareenco Roman cu automobilul de model „Wolkswagen Transporter”, cu n/î AN AT 835 și Cernaliov Iurie cu automobilul de model „VAZ 2121”, cu n/î K AV 523, au transportat mărfurile de larg consum din or.Anenii Noi în mun.Chișinău, com.Tohatin, str.D.Cantemir 8, la domiciliul

lui Neagu Ivan, unde au fost recepționate și descărcate de către aceștia împreună cu Galușca Gheorghe.

3. Împotriva sentinței au declarat recurs inculpatul I. Neagu și avocatul V. Drăniceru în numele acestuia, și inculpatul Gh. Galușca, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către dînșii; reieșind din actele cauzei inculpații la trecerea bunurilor peste frontiera vamală a R. Moldova nu au participat, bunurile au fost aduse la domiciliul lui I. Neagu de alte persoane; instanța nu a reținut că întru susținerea învinuirii aduse în baza art. 249 Cod penal, partea acuzării nu au adus nici o probă, ce ar confirma faptul că inculpații s-au eschivat de la achitarea plăților vamale, toate probele pe care s-a întemeiat învinuirea se bazează pe cele acumulate întru confirmarea infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal, ceea ce contravine art. 113 Cod penal, 96 alin. (1), 100 alin. (1) și 101 alin. (1) Cod de procedură penală; instanța incorect, făcând referire la sentința Judecătoriei Anenii Noi din 26.12.2012 și constatând că inculpații au acționat în strânsă legătură cu persoanele condamnate prin sentința dată, a reținut săvârșirea infracțiunii de către aceștia prin participație și grup criminal organizat - art. 42 alin. (5) și 46 Cod penal, de rînd ce prin sentința la care s-a făcut referire persoanele care au acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției au fost condamnate doar în baza art. 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără a fi considerați ca participanți la săvârșirea infracțiunii acționînd ca un grup criminal organizat; instanța a lăsat fără apreciere faptul că înregistrările audio, video și fotografiile din actele cauzei dobîndite ca mijloace de probă urmau a fi excluse din dosar, deoarece au fost obținute contrar prevederilor legale și potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare; instanța nu a ținut seama că din actele cauzei rezultă că marfa din R. Ucraina a fost transportată cu două unități de transport de alte persoane, dar descărcată în gospodăria lui I. Neagu, nefiind stabilită cantitatea și valoarea mărfii, și dacă inculpații cunoșteau modalitatea transportării ei; incorect instanța a dispus doar de la I. Neagu achitarea în folosul bugetului dreptul de import în mărime de 95332,97 lei, de rînd ce la comiterea infracțiunii au participat ca complici opt persoane și neîntemeiat nu a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenul de prescripție; instanța a judecat cauza contrar competenței prevăzute de art. 40 alin. (1) Cod de procedură penală, care îi revenea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, reieșind din momentul și locul consumării infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 iunie 2014, au fost respinse, ca nefondate, recursurile declarate de inculpații Neagu Ivan și Galușca Gheorghe.

În motivarea soluției date instanța a indicat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații au comis infracțiunea imputată, împrerjări ce au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel că vinovăția inculpaților de săvârșirea faptei prejudiciabile incriminate a fost dovedită, inclusiv și prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 26.12.2012, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, prin care pentru același acțiuni săvârșite au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 249 alin. (2) lit. b) Cod penal D. Greițer, A. Scorț, Ig. Scorț, R. Stolearenco, Iu. Cernaliov și V. Greițer, precum și a martorilor T. Grosu, D. Grosu, V. Climova, N. Jarica, V. Smian, V. Balta, T. Mazilu, T. Viștac, C. Pugaciov, O. Covalicov, M. Ciobanu, care au indicat că procurînd marfa de la piața din or. Odesa, au depozitat-o și aceasta urma să fie transportată legal în mun. Chișinău de către inculpații I. Neagu și Gh. Galușca, cărora urmau a le fi achitate toate cheltuielile pentru trecerea peste frontieră și achitarea costurilor vamale, precum și probele scrise - procesele-verbale ale interceptărilor convorbirilor telefonice și înregistrării comunicărilor dintre I. Neagu, Gh. Galușca și D. Greițer, A. Scorț, Ig. Scorț, R. Stolearenco și Iu. Cernaliov, procesele-verbale de

percheziție a automobilului de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î AN AV 845 din 31.03.2012, de percheziție la domiciliul lui I.Neagu, de examinare a mărfii de larg consum din 17.04.2012, 19.04.2012 ridicate în cadrul perchezițiilor de la domiciliul lui I.Neagu, raportul de expertiză nr.1229-1233 din 07.06.2012, scrisoarea de răspuns de la Serviciul Vamal nr.28/02-8358 din 12.07.2012, corpurile delictate recunoscute în cadrul urmăririi penale.

În concluzie, instanța a constatat că prima instanță, audiind inculpații, martorii, analizând cumulul de probe, corect a tras concluzia că vinovăția inculpaților I.Neagu și Gh.Galușca de comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită integral, corect încadrând acțiunile acestora în baza art.42 alin.(5), 46, 249 alin.(2) lit.b) Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs a considerat nefondate argumentele inculpaților și apărătorului, precum că nu au fost acumulate probe ce ar fi confirmat vinovăția acestora și că sentința se bazează pe presupuneri, aceste afirmații fiind o versiune de apărare și care se combate integral atât prin materialele cauzei, cât și prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de recurs a concluzionat că prima instanță le-a aplicat acestora o pedeapsă echitabilă, ținând seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana inculpaților, de atitudinea lor față de fapta săvârșită.

5. Hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul V.Drăniceru în numele inculpatului I.Neagu și inculpat, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanța ajungînd la concluzia menținerii sentinței de condamnare, urma să dezvăluie concluzia dată, expunîndu-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sensul acuzației, ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor administrate și circumstanțelor cauzei, considerînd demonstrată vinovăția inculpatului, prin urmare instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în recurs, inclusiv și a celui de ce doar I.Neagu a fost obligat să achite dreptul de import a mărfurilor în sumă de 95332,37 lei, fără a motiva hotărîrea în acest sens, prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO; motivarea hotărîrii nu corespunde cu dispozitivul acesteia; instanța de recurs a menținut sentința, fără a lua în considerație faptul că din momentul săvârșirii infracțiunii au trecut mai mult de doi ani și, în temeiul art.60 Cod de procedură penală, procesul penal urma a fi încetat, pe motivul expirării termenului de prescripție, cu liberarea inculpatului de răspundere penală, în rest invocînd aceiași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursul în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Totodată, ținînd seama de prevederile art.443 Cod de procedură penală – efectul extensiv al recursului și limitele judecării lui, Colegiul examinează cauza prin extindere și cu privire la inculpatul Galușca Gheorghe, care nu a declarat recurs, însă, în temeiul art.452 alin.(2) Cod de procedură penală, avea dreptul de a ataca hotărîrea sus menționată, avînd în vedere că prin aceasta nu i se va crea o situație mai gravă.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, consfințește dreptul oricărei persoane la un proces echitabil, stipulînd în alin.(1) că „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

În temeiul art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi

atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R.Moldova despre depunerea cererii.

Conform art.6 pct.44) Cod de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Art.448 alin.(1) Cod de procedură penală, reglementează că instanța de recurs, judecînd recursul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosar, și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs, iar în temeiul dispozițiilor art.449 alin.(2) din același cod, adoptarea deciziei și întocmirea acesteia are loc în conformitate cu prevederile art.417 și 418, adică decizia trebuie să cuprindă fondul recursului și temeiurile de fapt și de drept, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea recursului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reținînd prevederile date, Colegiul conchide că instanța de recurs nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosar și a documentelor prezentate în instanța de recurs și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.417 alin.(1) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre nemotivată.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că împotriva sentinței a depus recursuri inculpatul I.Neagu, avocatul acestuia V.Drăniceru și inculpatul Gh.Galușca, cu invocarea motivelor menționate la pct.3 al prezentei hotărîri, în susținerea cerințelor privind casarea hotărîrii primei instanțe.

Instanța de recurs, fără a verifica motivele recurenților și temeiurile de drept ce au servit motiv pentru declararea recursurilor, și, fără a se pronunța asupra tuturor argumentelor invocate de recurenți, pripit a respins recursurile declarate de către inculpații I.Neagu și Gh.Galușca, ca nefondate, constatînd doar faptul că prima instanță, reieșind din probele cauzei, corect a tras concluzia că inculpații I.Neagu și Gh.Galușca sînt vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 6, 249 alin.(2) lit.b) Cod penal, iar asupra recursului avocatului în dispozitivul hotărîrii nici nu s-a expus.

Pe cînd, după cum rezultă din recursurile declarate, recurenții, exprimîndu-și dezacordul cu hotărîrea primei instanțe și contestînd-o cu recurs, au invocat argumente concrete sub aspectul erorilor de drept comise la judecarea cauzei, și anume: - că judecarea cauzei a fost efectuată contrar competenței prevăzute de art.40 alin.(1) Cod de procedură penală, reieșind din momentul și locul consumării infracțiunii; - că organul de urmărire penală întru susținerea învinuirii, nu au adus nici o probă, ce ar confirma faptul că inculpații s-au eschivat de la achitarea plăților vamale; - că incorect instanța i-a recunoscut pe inculpați vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 46, 249 alin.(2) lit.b) Cod penal, de rînd ce prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 26.12.2012, D.Grețer, A.Scort, Ig.Scort, R.Stolearenco, Iu.Cernaliov și V.Grețer au fost recunoscuți vinovați și condamnați doar în baza art.249 alin.(2) lit.b) Cod penal, adică fără a fi considerați ca participanți la săvîrșirea infracțiunii acționînd ca un grup criminal organizat; - că înregistrările audio, video și fotografiile din actele cauzei dobîndite ca mijloace de probă urmau a fi excluse din dosar, deoarece au fost obținute contrar prevederilor legale și, potrivit art.94 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare; - că marfa din R.Ucraina a fost transportată de alte persoane cu

unități de transport ce nu aparțin inculpaților, ci doar a fost descărcată în gospodăria lui I.Neagu, fără a se stabili ce fel de marfă, cui aparține, cantitatea și valoarea acesteia; - că dispozitivul sentinței nu este clar în ce privește lăsarea spre folosirea lui I.Neagu a corpurilor delictive, fără o concretizare a acestora; - că incorect s-a dispus achitarea în folosul bugetului dreptul de import în mărime de 95332,97 lei doar de la I.Neagu, de rînd ce la comiterea infracțiunii au participat opt persoane, ca complici și că neîntemeiat nu s-a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în temeiul art.60 Cod penal.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că procedura recursului este o formă de verificare a legalității și temeiniciei în baza materialelor acumulate în dosar și prezentate suplimentar, de identificare a lacunelor în activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată, ceea ce permite cît mai urgent repararea greșelilor depistate în activitatea instanțelor de judecată și a organelor de urmărire penală în vederea asigurării realizării scopului procesului penal. Instanța de recurs are obligația de a soluționa probleme care stau în fața acestei faze a procesului penal - identificarea și corectarea încălcărilor reglementărilor legale procesual penale și material penale efectuate de către instanța anterioară.

Prin urmare, decizia instanței de recurs trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Obligarea instanței să-și motiveze hotărîrea pe cauzele penale rezultă din prevederile art.6 § 1 din Convenția Europeană. Acest lucru presupune relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării hotărîrii atacate în raport cu motivele invocate de recurent și cu temeiurile pentru recurs prevăzute de lege.

Astfel că, instanța de recurs avea obligația ca în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, darea unui răspuns detaliat la fiecare argument, să rezolve problemele de drept apărute la judecarea recursurilor ordinare, prin întocmirea corectă a hotărîrii adoptate, adică prin analiza materiei reglementării și jurisprudenței.

Lipsa motivărilor cerințelor legii într-o hotărîre judecătorească poate ridica probleme conform art.6 § 3 (b) din Convenție, referitoare la accesul la justiție, situație în care nu sînt indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărîrea, ceea ce împiedică folosirea efectivă a procedurilor de contestare și afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

Totodată, în decizie, instanța de recurs a făcut referire la declarațiile martorilor T.Grosu, D.Grosu, V.Climova, N.Jarica, V.Smian, V.Balta, T.Mazilu, T.Viștac, C.Pugaciov, O.Covalicov, M.Ciobanu, precum și actele cauzei - procesele-verbale ale interceptărilor convorbirilor telefonice și înregistrării comunicărilor dintre I.Neagu, Gh.Galușca și D.Grețter, A.Scort, Ig.Scort, R.Stolearenco și Iu.Cernaliov; de percheziție din 31.03.2012 în automobil și la domiciliul lui I.Neagu; de examinare a mărfii de larg consum din 17.04.2012 și 19.04.2012 ridicate în cadrul perchezițiilor de la domiciliul acestuia, raportul de expertiză nr.1229-1233 din 07.06.2012, scrisoarea de răspuns de la Serviciul Vamal nr.28/02-8358 din 12.07.2012, considerînd că acestea, analizate în ansamblu, demonstrează vinovăția inculpaților, însă aceste probe nu au fost verificate în ședința instanței de recurs și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, astfel instanța și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de către prima instanță.

De asemenea, Colegiul penal reține că, în cadrul judecării recursului împotriva hotărîrilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac – apelul (art.448 Cod de procedură penală), instanța de recurs verifică hotărîrea atacată pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs, însă și în această procedură, la fel, instanța de recurs este investită de a examina cauza în fapt și în drept, și nu poate proceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau a nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta pe acesta și fără a evalua, în mod direct, elementele de probă

prezentate de părți, care la caz nu a avut loc, reieșind din faptul că inculpații nu au fost audiați în instanța de recurs referitor la învinuirea imputată, fiindu-le oferit doar cuvântul în dezbateri, în care și-au susținut poziția că dînșii nu se fac vinovați de fapta imputată.

În contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special, a hotărîrii din 25.07.2000 în cauza lui Tierce și alții împotriva San Marino, faptul dat se consideră ca o încălcare a art.6 CEDO – dreptului la un proces echitabil.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de recurs ordinar nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată, hotărîrea fiind adoptată contrar prevederilor art.6 § 1, 3 din Convenție, deoarece se bazează exclusiv pe analiza probelor administrate de prima instanță, fără a motiva și a da răspuns la fiecare argument în parte adus de recurenți, fără a verifica probele și audia inculpații pe marginea acuzației aduse, ceea ce se apreciază ca un viciu fundamental care afectează hotărîrea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de recurs.

Prin urmare, decizia instanței de recurs urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în legătură cu faptul că Curtea de Apel Bender a fost lichidată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de recurs urmează să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și cu respectarea prevederilor art.448 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.447 și 449 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.(2) lit.c), art.457 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul în anulare declarat de avocatul Drăniceru Vasile în numele inculpatului Neagu Ivan și inculpat, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 iunie 2014 în partea condamnării lui Neagu Ivan, iar prin extindere și în privința lui Galușca Gheorghe, și dispune rejudecarea cauzei în ordine de recurs în Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 16 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun